

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4334/2023
14.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Жељка Шкорића, председника већа, Драгане Маринковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Радовановић, адвокат из ..., против туженог Центра за социјални рад „Ужице“ из Ужица, чији је пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о захтеву туженог за доношење допунске одлуке о трошковима поступка, у седници одржаној дана 14.04.2026. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за доношење допунског решења о трошковима парничног поступка.

Образложење

Пресудом Врховног суда Рев2 4334/23 од 28.02.2025. године, ставом првим изреке, преиначене су пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1883/23 од 04.08.2023. године и пресуда Основног суда у Ужицу П1 416/22 од 16.03.2023. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље, док је ставом другим изреке, обавезана тужиља да туженом накнади трошкове поступка у износу од 171.000,00 динара.

Поднеском од 17.03.2025. године, тужени је предложио да Врховни суд донесе допунско решење о трошковима поступка, указујући да је о трошковима поступка требало одлучити применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је важила у моменту подношења ревизије.

Одлучујући о предлогу туженог за доношење допунске одлуке у погледу трошкова поступка, у смислу члана 356. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је закључио да предлог није основан.

Наиме, поводом ревизије коју су изјавили тужиоци Врховни суд је одлучио пресудом Рев2 4334/2023 од 28.02.2025. године у смислу члана 408. ЗПП, тако што је одлучио и о свим опредељеним трошковима парничног поступка у ставу другом изреке наведене ревизијске одлуке. Том одлуком туженом су признати и досуђени, између осталог, трошкови на име састава одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара, приступа на четири одржана рочишта у износу од по 18.000,00 динара и за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама трошкова

за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12 ... 37/21), која је била у примени у време предузимања тих парничних радњи. Трошкови поступка нису предмет нити саставни део тужбеног захтева, већ издаци настали поводом и у току парнице. Стога, како се ради о законској облигацији према правилима садржаним у Закону о парничном поступку, то ако је прописана тарифа за награде и накнаде адвоката, висина тих трошкова одмерава се по тој тарифи.

Будући да је о трошковима целог поступка Врховни суд одлучивао на основу опредељеног трошковника туженог, а чија висина је одмерена применом важеће Адвокатске тарифе у време предузетих радњи, то нису испуњени услови за примену члана 356. и 357. став 4. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**